

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-НЕВРОПАТОЛОГІВ В ІНТЕРНАТУРІ

Потапов О.О., Коленко О.І., Личко В.С.

Медичний інститут Сум ДУ

Кафедра нейрохірургії, неврології

з курсами психіатрії, наркології, дерматовенерології

В умовах реформування системи охорони здоров'я до підготовки лікаря висуваються особливі вимоги. У суспільстві зростає попит на фахівця, який вміє застосовувати ефективні новітні методи діагностики та лікування. Сучасний процес підготовки лікаря-фахівця є цілісною системою, в якій різним чином поєднуються всі види навчання.

Навчання в інтернатурі по неврології є найважливішим і унікальним етапом у підготовці майбутнього фахівця. Якщо за час навчання в медичному університеті можливості практичної діяльності студента все ж таки залишаються істотно обмеженими, то інтернатура надає можливість реальної діяльності. Основна мета підготовки інтернів може бути сформульована як вдосконалення практичних навичок, що необхідні для роботи лікаря-невропатолога. Основним видом діяльності є самостійна робота інтернів у палаті як помічника лікаря під контролем викладача. І хоча лікар вчиться спеціальності все своє життя, правильна і адекватна організація раннього післядипломного етапу навчання може визначати та формувати клінічне мислення і професіоналізм.

Теоретична підготовка інтернів включає спеціальний лекційний курс, тематика якого припускає розгляд клінічно значущих проблем, що не увійшли до програми додипломного навчання. Третім основним видом учбової діяльності для інтернів є заняття з групою, які побудовані у формі клінічних розборів. Такі заняття проводяться відповідно до тематики, що передбачена учбовою програмою. Проте на післядипломному етапі навчання існує більше можливостей клінічно розбирати пацієнтів із складною в диференціально-діагностичному відношенні патологією, більшу увагу приділяти сучасним аспектам терапії.

В заключення не можна не сказати ще про один аспект навчання в інтернатурі. В лікарських деклараціях багатьох країн проголошується, що кожен пацієнт може чекати від лікаря такі якості, як професіоналізм, ефективність, спостережливість, вміння вислухати і комунікабельність. Тобто професіоналізм клініциста, окрім високої кваліфікації вимагає достатньо високого рівня соціальної поведінки. Тому для підготовки майбутнього невролога велике значення має не тільки професійна освіта та практичні навички, але і виховання. Це втілюється, перш за все, завдяки участі в роботі та житті великого колективу, де молодий фахівець має можливість навчатися в старших колег професійних навичок, вирішувати складні деонтологічні проблеми, де в процесі клінічних розборів, обходів, конференцій прищеплюються певні традиції та формуються якості.

Будь-якому співробітникові вищої медичної школи – професору, доценту, асистенту клінічної кафедри слід постійно розвивати педагогічну майстерність, професійний і культурний рівень для максимально ефективного виконання своїх обов'язків – навчання майбутнього лікаря-невропатолога.